

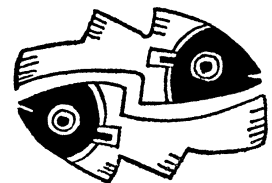
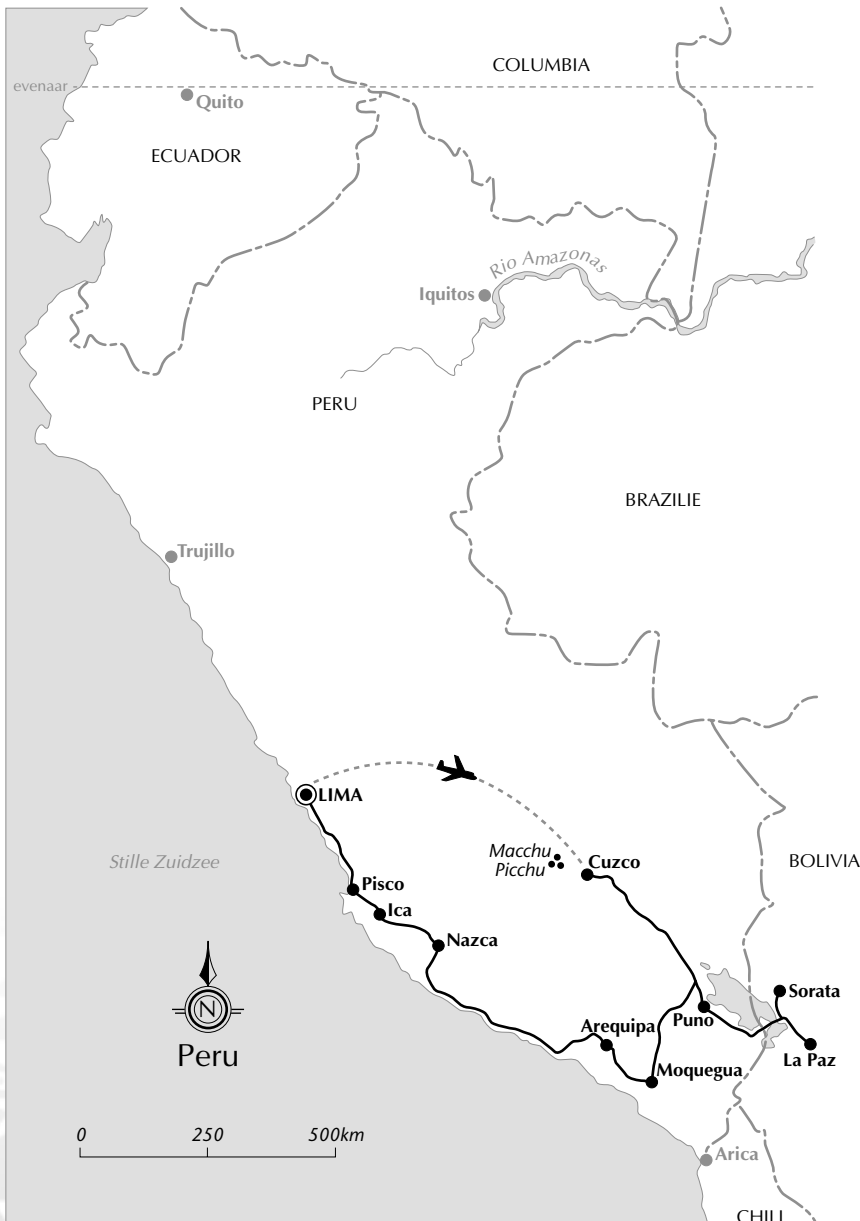
Peru

vrijdag 16 september

Omstreeks half vijf 's morgens worden we wakker van de wekker. Jean, een goede vriend, komt ons ophalen om vijf uur. We lagen pas om middernacht in bed en tijdens de weinige uren die er nog overbleven heb ik niet goed geslapen.

Alle bagage wordt in de auto geladen en we vertrekken naar

Schiphol. Het is alles behalve een aangename weer om in te rijden. Er is heel weinig verlichting op de baan naar Eindhoven en het regent er goed op los. Achterin dommelen Lotte en Bart stilletjes in. Tegen 7u30 komen we, zonder enig oponthoud, aan op de vlieghaven te Amsterdam. Met andere woorden; we zijn zeer goed op tijd. We nemen afscheid van Jean en wandelen naar het cafetaria voor een koffie of een thee. Vanaf het balkon hebben we een goed zicht over de inkomhal zodat we onmiddellijk kunnen zien

wanneer Sofie, Maarten en Chantal toekomen. Dat gebeurt om iets over acht. We nemen de vliegtuigticketten in ontvangst van een man van de reisorganisatie 'Ashraf'. Hierna checken we tesamen in. Om 11u00 stijgen we op. We vliegen met KLM voor de komende 14 uren. Aan boord van het vliegtuig krijgen we verschillende malen iets te eten en alles is vrij verzorgd. We maken een tussenlanding op Aruba waar het snikheet is. Na een uurtje stijgen we terug op. Het is nog een drietal uurtjes tot Lima, de hoofdstad van Peru.

Volgens ons uurwerk landen we om 3u00 's nachts, maar we moeten hier echter zeven uren terugtellen en het is dus 20u00, nog steeds vrijdag. Bij de douane verloopt alles vlot en we worden reeds gewaarschuwd heel goed op onze bagage te letten en goed samen te blijven. Als we al onze rugzakken van de band hebben genomen, beginnen we rond te kijken ofdat we een reisbegeleider van Ashraf zien. Er staat iemand te zwaaien maar ik vermoed dat hij het niet is omdat hij geitenwollen sokken draagt met sandalen. Nu, ik heb me blijkbaar vergist want hij is toch één van degenen die ons komen afhalen. We moeten op de luchthaven eerst nog

wat geld omwisselen want in 't weekend zijn de banken hier gesloten. Even rekenen, en we weten dat 1 sole gelijk is aan 15,- Bef. We zetten wat cash dollars om naar de Peruaanse munt zodat we elk ongeveer 100 sole op zak hebben. Als iedereen gewisseld heeft wandelen we naar een busje en de twee begeleiders laden alle bagage op het dak. Het busje zit lekker vol, omdat er twee groepen van Ashraf toegekomen zijn. Ik kan niet veel zien van de trip naar 't hotel omdat ik op de vloer zit. Het enige wat ik merk is dat er heel wat gaten in de wegen zitten en dat er veel wordt getoeterd.

Na zo'n half uurtje rijden stoppen we voor Residentia Roma. De bagage wordt gelost en de kamers verdeeld. Het is best een leuk hotelletje. Het is een gebouw waar je rond kan wandelen door een gang onder de blote hemel. Het is waarschijnlijk ook een koloniale woning geweest. Om 21u30 gaan we met onze groep en Arco, de reisbegeleider, iets drinken in een lokaal café wat verderop in de straat. Het is een kennismakingsronde van Ashraf. Ik probeer maar onmiddellijk de kwaliteit van het bier uit. Ze schenken hier Cristal (niet die van bij ons) en het is vrij goed. We vernemen verder dat we de

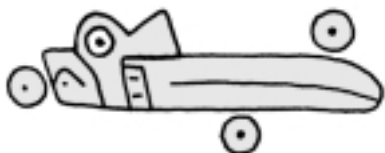
hele reis met een Mercedes busje zullen afleggen en dat we in 't totaal met twintig zullen zijn; Arco en zijn vriendin Marianne, die ons morgen zal vergezellen, meegerekend. Zij is reeds een week in de jungle geweest met vijf jongens van onze groep. Ze komen morgen terug uit Iquitos.

Na een poosje zijn we echter stikop en besluiten we terug te keren naar 't hotel om te gaan slapen.

LIMA

zaterdag 17 september

Zoals afgesproken staan we 's morgens alle zes om 9u00 in de hal van het hotel; Sofie, Maarten, Bart, Chantal, Lotte en ikzelf. Op afraden van Arco neemt niemand een fotoestel of een rugzak mee op pad. Er zijn teveel dieven op straat. Een honderd meter van het hotel kan men een flinke portie vers fruit krijgen voor ontbijt. Er zitten stukjes banaan, sinaasappel, appel, aardbei en meloen in en het kost slechts 1 sole. Terwijl we hier zitten zien we wat wrakken voorbijrijden. De auto's die hier door de straten rijden zijn er daadwerkelijk zeer erg aan toe. Sommigen lijken zelfs niet meer berijdbaar, en toch... Het merendeel zijn Volkswagen-kever-

Peru

tjes. Ze rammelen gewoon uit elkaar.

Hierna wandelen we naar de Plaza de Armas, het belangrijkste plein van een stad. Rond dit plein staan enkele prachtige koloniale bouwwerken en het gouvernementeel paleis. We

is netjes onderhouden en er staan enkele mooie bomen. In de galerij rondom de tuin zijn verschillende muurschilderingen ontdekt achter de schilderijen. Tot slot van de rondleiding brengt de gids ons naar de catacomben. Het is er heel muf en er liggen enorm veel beenderen en schedels. Het is vroeger de enige begraafplaats van Lima ge-

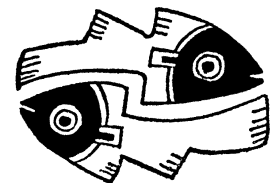
Inka bouwstenen, Cuzco

stappen even de kathedraal binnen. In een galerij wat verderop doen we even een fax naar huis om te vertellen dat de vlucht goed verlopen is. Vervolgens kuieren we naar de San Franciscus kerk waar we een toegangsticketje met gids nemen. We worden eerst rondgeleid in het klooster waar prachtig houtsnijwerk te zien is, voornamelijk in de plafonds. Deze kerk is de best bewaarde van de koloniale kerken in Lima. Er is een zaal met verschillende schilderijen van Pieter Paul Rubens en er is een hele mooie bibliotheek. Ze omvat zo'n 25.000 antieke boeken uit de tijd van de conquistadors. De binnentuin

weest. Het kerkhof heeft ongeveer 300 jaren dienst gedaan.

Ondertussen is het middag en onze magen beginnen te grommelen. We zoeken iets in onze reisgids en besluiten een vegetarisch restaurantje te proberen. We bestellen allemaal het dagmenu. Dat bestaat uit een groot bord soep en een flink bord rijst met gebakken kool. Het is heerlijk, veel te veel en bovendien helemaal niet duur. Voor slechts 3,5 sole zijn onze buikjes goed gevuld.

In de namiddag bezoeken we het best bewaard gebleven koloniale huis. Momenteel is het Ministerie van Buitenlandse Zaken er gevestigd. Het gebouw is zeer goed gerenoveerd en heeft twee gezellige binnenkoertjes waar mooie kei-motieven de vloer bedekken. Tussen de keien zijn patronen gemaakt met beenderen van lama-ruggegraten. Elk

Peru

binnenpleintje heeft een verdiep met balkon. Langs de straatkant is er eveneens een balkon wat volledig versierd is met houtsnijwerk en met kleine raampjes die je

wat langs marktjes totdat we op de Plaza San Martin belanden. Het is één van de grootste pleinen van Lima en alle gebouwen errond zijn roodroze geverfd.

lekker is. Het is een bouillon met wat aardappelen, noedels en een halve kip erin. Sommigen onder ons moeten echt lang wachten op hetgeen ze besteld heb-

vlnr. Bart, Sofie, Chantal, Lotte en Maarten, Cuzco

kan openen om naar beneden te kijken. Aan de binnenkant van de hoofdpoot staan links en rechts een opstapje uit steen voor het bestijgen van de paarden en langs de bovenkant hangen aan weerszijde negen stenen vrouwenbeelden wiens buik bij ieder beeldje dikker wordt, wat refereert naar de zwangerschapsperiode. Dit huis is best plezant en misschien keren op 't einde van de reis nog even terug om wat foto's te nemen.

Voor de rest van de namiddag slenteren we

Ondertussen zijn we wat moe geworden en wandelen terug naar het hotel. Wat later zouden we met de hele groep uit gaan eten, maar wanneer we ons op bed neerleggen vallen we gewoon in slaap. Maarten komt ons wekken en Arco wandelt naar restaurant Machu Picchu tegenover de San Franciscus kerk. Ikzelf heb niet zo'n trek omdat het vanmiddag al zo veel was, maar als ik al die gerechten zie weet ik dat ik hier in Peru geen honger zal gaan lijden. Lotte bestelt 'Dieta de pollo', wat blijkbaar best

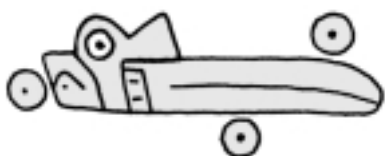
ben. Ze worden pas bediend als al de anderen reeds gedaan hebben.

We keren na het avondmaal terug naar het hotel want we moeten er morgen vroeg uit. We spreken af dat we om 5u00 het dak laden om naar de luchthaven te vertrekken en het vliegtuig naar Cuzco te nemen.

CUZCO

zondag 18 september

Zoals gezegd zijn we er vroeg uit. Alles verloopt prima en om 6u30 vertrekt het vliegtuig. Het

Peru

is een uurtje vliegen en we hebben een mooi zicht over Peru tijdens de vlucht. Het vliegtuig vliegt niet erg hoog zodat we uitgestrekte landschappen met kleine dorpjes en besneeuwde bergtoppen kunnen zien. We landen in Cuzco en als we het vliegtuig verlaten merken we goed dat het hier heel wat frisser is dan in Lima. We zitten momenteel 3300 meter boven de zeespiegel. Met een busje rijden we naar 't centrum wat er heel anders uitziet dan Lima. Het is ook veel minder druk in 't verkeer. Cuzco is blijkbaar de meest toeristische plaats van Peru. Iedereen passeert hier voor de Inka-trail te wandelen en ook voor de prachtige kerkes. We worden gedropt in hotel Caceras. De kamers zijn wat minder hygiënisch en de toiletten zijn stinkend, vuil en zonder bril. Er is in Cuzco ook een gebrek aan water zodat warm douchen niet zo evident zal zijn.

Na een korte uitleg over het verloop van de komende dagen en de Inka-trail gaan we op verkenning. Op de Plaza de Armas is al een militaire taptoe te aanschouwen met heel wat volk en een fanfare. Rond de plaza staan heel wat fraaie huisjes met balkonnetjes en twee enorme kerken, namelijk de kathedraal en La Compañia. De laatste is gekend als de mooiste kerk van Cuzco. Ze is gebouwd op de fundamenten van het Inka paleis van Huayna Capac, de laatste heerser van het nog niet veroverde Inka rijk. De barokke buitenzijde van La Compañia is prachtig versierd met uit steen vervaardigde motieven en kronkels en met puntige pionnetjes erop. De binnenkant van kerk geeft ook een overweldigend

idee van hoe men ten tijde hun rijkdommen gebruikten.

Achter het altaar is een halve ronde zijde compleet uitgewerkt met tirelantijntjes en volledig belegd met goud. Overal komen beeldjes van engelen tevoorschijn. Een echte rococo verschijning.

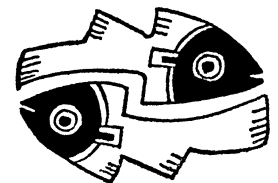
Na dit bezoek wandelen we aan de andere kant van de plaza omhoog naar de San Christobal kerk waar een mooie indiaanse vrouw met haar lama komt showen. De klimtocht is puffen. Je hart gaat tien keer sneller kloppen. We rusten boven wat uit en dalen dan langzaam weer af om te gaan eten. In de straten is het vrij rustig omdat het vandaag zondag is.

In de namiddag zijn we verder door de straatjes geslenterd en hebben we wat winkeltjes bekeken, de Inka muren bewonderd en het prachtige houtsnijwerk van het balkon van

La Compañia, Cuzco

de laatste Spaanse Conquistadores. Het is iets typisch die houten balkons. Ze hebben allemaal een rechthoekige vorm waarbij de één al mooier bewerkt is dan de ander. De

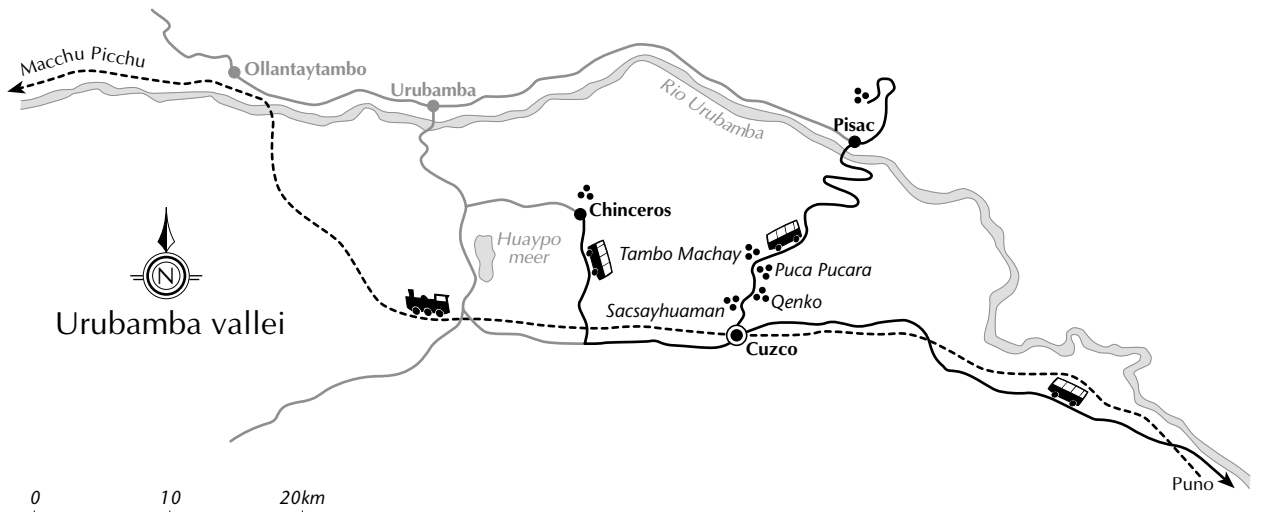

Peru

hele oude zijn echte kunstwerken. Veel van de balkonnetjes zijn kobaltblauw geverfd waardoor ze goed uitkomen tegen de wit gekalkte muren. Het doet wat Grieks aan. We verkennen nog wat smalle straatjes, maar ik voel me niet meer zo lekker. Ik heb veel last van hoofdpijn, waarschijn-

bergen met als eindbestemming de Machu Picchu. We moeten de tweede dag 4200 meter overstijgen wat ik met deze vreselijke hoofdpijn niet direct zie zitten. Er zijn vier mensen in de groep die er serieus last van hebben. Ik wacht liever tot morgen om te beslissen ofdat ik mee ga. Hoogstwaarschijn-

schrikkelijk pijn deed. Dat belooft dus al niet veel goeds voor vandaag. Na een warme douche gaan we samen ontbijten. Ik bestel maar onmiddellijk een 'maté de coca', thee met coca-bladeren, want dat zou goed zijn tegen elke vorm van hoogteziekte. Verder neem ik een yog-

lijk de hoogte die me parten speelt. We keren terug naar het hotel. Om 18u00 wandelen met de hele groep naar een reisbureautje om de Inka-trail te bespreken. Lotte schrijft zich in zoals de meesten, maar ze denkt wel dat ze het verschrikkelijk koud gaat hebben.

Overdag, als de zon schijnt, is het hier aangenaam warm maar 's avonds koelt het snel af. De Inka-trail is een tocht van vier dagen door de

lijk zal ik met de trein naar de Machu Picchu gaan. Maar goed, we gaan vroeg naar bed en morgen kunnen we uitslapen en dan zien we wel verder.

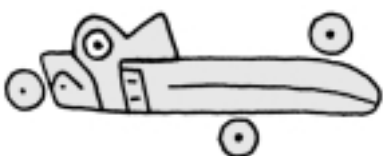
CUZCO

maandag 19 september

Ik heb me de hele nacht niet lekker gevoeld omdat iedere keer als ik me wilde draaien, mijn hoofd, en voornamelijk rond mijn ogen, ver-

hurt met fruit omdat het licht verteerbaar is. Na het ontbijt gaat Lotte haar Inka-trail afzeggen omdat het plezanter is om samen met de trein naar de Machu Picchu te reizen. We moeten nog wat dollars omwisselen en vertrekken dan met z'n achten met een busje de bergen in om enkele ruïnes te bezoeken.

Voor een tiental bezienswaardigheden in en rond Cuzco hebben we een speciaal ticket

Peru

gekocht bij de toeristische dienst. We hebben ze zelfs aan studententarief gekregen met onze zelfgemaakte internationale studentenkaarten.

Ik voel me niet echt fit maar

te kent. Deze is niet echt de moeite. Ik leg me even languit op de grond. Als ik mijn ogen sluit ervaar ik hoe de wind over de aarde suist. De zon schijnt fel en het is dan ook heel warm als de wind even weg blijft.

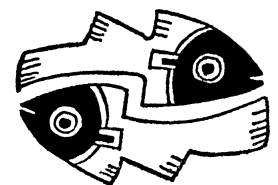
We dalen ieder op zijn eigen tempo af langs

Sacsayhuaman (sexy woman), Cuzco

beslis toch om mee te gaan. De bus stopt zo'n 8 km buiten Cuzco op een hoogte van 3700 meter. Hier stappen we uit en wandelen naar de 'Tambo Machay' waar verschillende ceremoniële stenen baden te zien zijn. Ze worden ook 'El Baño del Inca' genoemd. Ik heb echter heel veel last van de hoofdpijn en kan niet echt ten volle genieten van de ruïne. Ik zet me dan ook maar rustig neer op een steen terwijl de anderen door de baden stappen. We beslissen om te voet terug naar Cuzco te gaan en onderweg de drie andere ruïnes te bezoeken. We dalen terug af tot op de hoofdweg en aan de andere kant ligt een kleinere ruïne, 'Puca Pucara', wat rood fort be-

de grote baan. Ik heb het gevoel dat ik maar over 30% van mijn krachten kan beschikken. Na een viertal kilometers bereiken we de 'Qenko', wat zigzag betekent. De benaming is afkomstig van het feit dat er zigzaggende kanalen zijn uitgegraven in de reusachtige rotsblokken. Ze werden waarschijnlijk gebruikt voor rituele offeringen met bloed. Via een gang kan je tussen de rotsen geraken waar een mysterieus stenen graf en altaar staat. Ook hier heb ik weer veel last en bij het beklimmen van de rotsen moet ik om de vijf stappen even rusten. Wat doen we; nemen we een taxi terug naar Cuzco of niet? Nee toch, we maken het nu ook maar helemaal te voet af. Na een flinke daling en een stukje terug stijgen komen we uiteindelijk aan bij 'Sacsayhuaman'. Het is duidelijk de meest indrukwekkende ruïne in de omgeving van Cuzco. Er rest nog slechts 20% van het oorspronkelijke bouwwerk omdat de Spanjaarden de meeste stenen hebben gebruikt voor

Peru

het bouwen van hun huizen in Cuzco. Enkel de grootste en zwaarste (300 ton) rotsblokken zijn op hun plaats gebleven. Het immense fort

ik geen kracht meer heb om de ruïne te bezoeken, komt er zo'n condor vlak naast mij zitten. Het is een enorme vogel met vleugels die een

Bon, we dalen via de oude Inka-weg af tot in Cuzco waar we op zoek gaan naar een restaurantje. Bij de Palacio vinden we eentje en we bestellen allemaal de dagmenu; spinaziesoep en een soort spaghetti, ananassap en coca-thee. Al onze gezichten zijn rood verbrand van de zon. Tijdens het stappen hebben we voortdurend zon gehad maar ze was niet altijd even warm door de vele wind. En dus een combinatie van zon en wind is verraderlijk.

Koloniale facade Palacio, Cuzco

Net voordat het eten opgediend wordt, word ik plots heel misselijk en ik begin enorm te zweten. Ik weet niet goed wat me overkomt. Met moeite heb ik kracht om mijn soep binnen te lepelen, die overigens zeer lekker is. Bij de pasta voel ik me al weer wat beter. De hoofdpijn trekt weg en ik merk dat ik terug op mijn krachten kom.

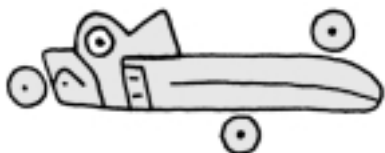
gaf onderdak aan 5000 strijders en het bouwwerk had zowel een religieuze als een militaire betekenis. Het heeft twee en een half jaar geduurd eer de Spaanse Conquistadores het fort konden innemen. Door de duizenden doden die rond de stad verspreid lagen kwamen de condors naar Cuzco.

spanwijdte hebben van meer dan 3 meter. Nu is het geen vrije condor, maar enkele Peruanen gebruiken de roofvogel als fotografische attractie. Ze laten de toeristen foto's nemen en vragen er dan geld voor.

Eigenlijk is het een trieste bedoening om zo een prachtig dier in gevangenschap te houden voor commerciële doeleinden.

Als we het restaurant verlaten regent het er goed op los. Gelukkig is het hotel niet zo veraf. Eventjes een regenjas aantrekken en ik ga naar de apotheker om nog wat Coramine glucose tabletten te kopen tegen de hoogteziekte. Lotte gaat met Cees, die ook goed ziek is geweest, naar het bureautje van de Inka-trail. Cees heeft besloten om toch mee te wandelen en zodus ruilt

Terwijl ik tegen een rotsblok zit te rusten omdat

Peru

Lotte haar plaats met hem. Ze reserveert ook enkele zitplaatsen op de Macchu Picchu-trein voor donderdag.

Ik kruip rond 18u30 m'n bed in terwijl Lotte nog wat gaat kopen in een winkeltje en wat gaat regelen met Arco omtrent het verblijf in Aguas Calientes. De rest van de groep in volop bezig zich voor te bereiden op de Inka-trial die voor hen morgenvroeg om 5u30 begint. Het zal een belevenis worden die wij niet kunnen navertellen.

CUZCO

dinsdag 20 september

Omstreeks 5u30 doe ik mijn ogen open en hoor ik nog net wat stemmen van degenen die vertrekken voor de vierdaagse tocht. Het wordt stilaan licht en een uur later schijnt de zon reeds. Ik voel me heel wat beter dan de voorbije twee dagen en ik heb een goede nachtrust gehad.

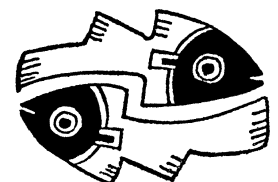
Na het ontbijt bekijken we wat we in Cuzco nog allemaal kunnen bezichtigen. De meeste kerken en musea kunnen we bezoeken met ons gecombineerd toegangsticket. Op ons stadsplan duiden we een aantal interessante dingen aan en dan beginnen we. Eerst komen we bij het Santa Catalina klooster wat eveneens een museum is. Er hangen hier vele religieuze schilderijen en er is een kapel waarvan de muren, het plafond en de bogen volledig beschilderd zijn. De tekeningen zijn kleurrijk en figuratief en beelden het leven in en rond het klooster af. Verder zien we een

werk- en een slaapkamer van een toenmalige monnik.

Omdat het in het klooster vrij kil is zetten we ons bij het buitenkomen even in de zon bij een fontein waarin enkele beelden van poëma's staan. Als we terug opgewarmd zijn wandelen we naar de Santa Domingo kerk en het Coricancha. Coricancha zijn Inka ruïnes waarop de Santa Domingo kerk gebouwd werd. Ooit was dit een belangrijke tempel, maar nu zijn er nog enkel de enorme stenen van te zien. Vroeger was alles helemaal bedekt met goud. De tempel deed dienst als ceremoniële plaats voor rituelen en offeringen. De Conquistadores hebben al het goud bij hun veroveringen gesmolten. Bij het binnengaan zien we links en rechts van de binnenkoer resten van de Inka tempels. Ze zijn een mooi voorbeeld van de trapezium-architectuur die kenmerkend is voor de Inka's. Nu ziet het geheel er erg bizar uit doordat het een mengelmoes is van drie stijlen. Eerst zijn er de trapeziumblokken van de Inka tempels, daarrond een koloniaal bouwwerk en erboven een moderne dakconstructie.

Na ons bezoek is het middag. Het is ondertussen heel wat frisser geworden en we keren terug naar de Plaza de Armas om ergens een restaurantje te zoeken. Na het eten gaan we ons eerst wat warmer kleden in 't hotel en rusten daarna even uit op de trappen van de kathedraal. Heel wat Peruanen proberen ons hun souvenirs te verkopen. Als we zo naar de voorbijrijdende auto's zitten te kijken, die er hier overigens al beter uitzien dan in Lima, valt het op dat er ontzettend veel Toyota's rondrijden. Er zal dus wel een Japans autobedrijf in de buurt zijn.

Na een half uurtje bezoeken we de kathedraal. De toegang is rechts, via de kerk El Triunfo. Dit is de oudste kerk van Cuzco en dateert uit 1536. Er zijn aandenkingen van de bekende Inka historicus Garcilaso de la Vega tentoongesteld. Vanuit deze kleine kerk krijgen we toegang tot de kathedraal. Eerst wandelen we de sacristie binnen. Deze is volledig behangen met schilderijen van de bisschoppen die Cuzco heeft gekend. Alle meubilair is prachtig versierd houtsnijwerk wat tot in de kleinste details uitgewerkt is. Ik

Peru

word vriendelijk verzocht mijn pet van mijn hoofd te nemen; totaal vergeten. Het originele houten altaar bevindt zich helemaal achterin,

op iedere Paasmaandag door de stad gedragen. Voor de rest zijn er in de kathedraal nog vele zijkapellen waarvan eentje met 22 karaat goud.

huis met een binnenplein en een fontein. De galerij errond bevat een tiental prachtige deuren die ook weer een staaltje van houtsnijwerk

Inka ruïnes, Chinceros

achter het zilveren altaar. Tegenover deze altaren, aan de andere kant van de kerk, staat het koor, wat het knapste van Peru genoemd wordt. Het dateert uit de 17de eeuw en werkelijk alles is uitgesneden uit cederhout. Een pracht van ornamenten en allerlei beelden van heiligen. Ongelofelijk briljant vakmanschap. Verder is er nog een kruisiging, 'El Senõr de los Temblores' oftewel 'Heer van de Aardbeving'. De Christusfiguur is zwart uitgeslagen door de vele kaarsen die hiervoor gebrand worden. Het beeld wordt

Kortom de kathedraal van Cuzco, waaraan men 100 jaar gebouwd heeft, is zeker een bezoek waard. Vooral het vele mooie houtsnijwerk is zeer knap!

Langs de El Triunfo wandelen we het straatje omhoog. We gaan wat winkeltjes in en uit en komen vervolgens bij het museum voor religieuze kunst. Dit gebouw was oorspronkelijk het paleis van de Inka Roca. Het paleis dient nu als fundament voor het zeer mooie aartsbisschoppelijk paleis. Het is een knap koloniaal heren-

zijn. In de verschillende kamers zijn collecties met religieuze kunstobjecten ondergebracht. Ook de plafonds zijn zeer de moeite. Ondanks de idee van een religieus kunstmuseum is een bezoek echt aan te raden omdat het een juweeltje van een huis is. Wat verderop in de straat kopen we ons wat noten en zetten ons op een bank langs een waterspuwende slang.

Vervolgens zetten we onze wandeltocht verder naar het archeologisch museum. Eerst is er in Casa Cabrera een

